

URZĄD PATENTOWY

Urząd
Patentowy

A446 17100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 548.

Kl. 3c2.

440, 52

Waldes & Co.,
Wrschowitz pod Pragę (Czechosłowacja).

Tarczowa część zatrzasku do ubrań.

Zgłoszono: 1 czerwca 1920 r.

Udzielono: 5 września 1924 r.

Pierwszeństwo: 11 czerwca 1914 r. (Niemcy).

Znany jest pomysł zaopatrywania tarczowych części zatrzasku w mniej lub więcej półkoliste oczka, w których znajdują się dziurki do przyszywania.

Te części zatrzasku przyszywa się w ten sposób, że nitkę przewleka się przez dziurkę i ponad brzegiem oczka. Pozostawia się również do wyboru szwaczce przewlekanie nitki w pewnej odległości od brzegu oczka pomiędzy dwoma oczkami. Długość nitki przy każdym oczku jest przytem zawsze stosunkowo mała, gdyż oczka nie są o wiele większe od dziurek do przyszywania.

Przytem wszystkim jednak umieszczenie oczek do przyszywania przy brzegu tarczy posiada tę wadę, że z jednej strony tarcza posiadać musi większą średnicę ze względu na pomieszczenie oczek, z drugiej zaś strony nitka znaj-

duje się w wielkiej odległości od miejsca złączenia obu części zatrzasku, w wypadku gdy ta została przewleczona bezpośrednio przy brzegu oczka i przez dziurkę. Podczas rozłączania zatrzasku powstaje zatem moment działania sił, którego znaczenie mniej lub więcej ujemne lub dodatnie w znacznej części zależne jest od odległości między nitką i miejscem złączenia obu części zatrzasku.

Jeżeli nitkę przewlecze się przez materiał zdala od brzegu oczka, wówczas materiał ulegnie sfaldowaniu wskutek napięcia nitki, gdyż zabraknie nitce punktu oparcia o brzeg zatrzasku.

Usunięcie tej wady jest zadaniem wynalazku, który w zasadzie polega na tem, że przy zatrzymaniu dotychczasowych wymiarów tarczowej części zatrzasku, część ta jest zaopatrzona we

wklęsłe wcięcia, skierowane ku osi zatrzasku.

Na rysunku przedstawia fig. 1 przekrój takiej części zatrzasku, fig. 2 — widok z pod spodu, i fig. 3 — widok z góry w powiększonej skali.

Stosownie do wynalazku część zatrzasku *a*, która jest zaopatrzona w sprężynę *c* i w wytłoczoną w znany sposób główkę *b*, służącą do złączenia z górną częścią zatrzasku, otrzymuje wklęsłe wcięcia *e* rozmieszczone między oczkami *d*, skierowane ku środkowi zatrzasku. Przy przyszywaniu zajmą zatem nitki takie położenie między bocznym brzegiem dziurki do przyszywania, a najbliższym osi zatrzasku brzegiem wklęsłego wcięcia, że, z jednej strony, utrzymując punkty oparcia o brzegi zatrzasku, nitki te posiadają stosunkowo wielkie długości, z drugiej strony przybliżą się możliwie najwięcej ku środkowi za-

trasku, zatem ku miejscu złączenia obu części zatrzasku.

Wskutek tego, że wcięcia, patrząc od osi zatrzasku, są wklęsłe, to zapewniają one trwałe umocowanie przyszytego zatrzasku do materiału, gdyż powstający przy rozłączaniu moment działania sił, mogący wywołać zerwanie się nitki, jest wskutek stosunkowo małej odległości tychże od środka zatrzasku prawie bez znaczenia.

Zastrzeżenie patentowe.

Tarczowa część zatrzasku, tem znamiennej, że jej brzeg posiada między dziurkami do przyszywania wcięcia, wklęsłe ku osi zatrzasku, w tym celu, by nitki w swych obu miejscach przewlekania posiadały punkty oparcia o brzegi tych wcięć zatrzasku i znajdowały się możliwie blisko jego środka.

Waldes & Co.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

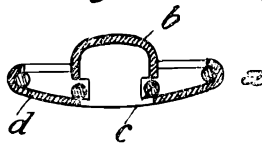

Fig. 2

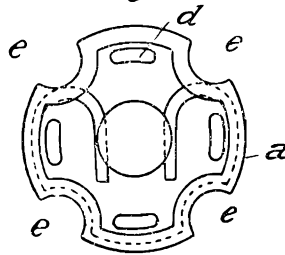

Fig. 3

